

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ**

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

**МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ**

(Суми, 21-22 квітня 2016 року)

Суми
Сумський державний університет
2016

пристрастей, адже вона бере під свій контроль особу і піддає її впливу нестримних почуттів.

Головна задача цього феномену - прививати людині потяг до життя, уміння злагоджено об'єднувати різні пристрасті, вподобання і дії.

Зазвичай оцінюють гедонізм майже як найпорочніший етичний напрям людського існування. Але при цьому, як правило, критикують гедонізм не за його власний зміст, а через його банальний і пересічний образ, який вже давно зайняв стійку позицію в загальнолюдському розумінні. Зрозуміло і те, що явище гедонізму не є причиною виникнення людської зіпсованості та аморальності. Навпаки, порочність «будує» для свого виправдання певну стіну із ідеї або феномену, змінюючи їх так, як потрібно для власного захисту. Справжній зміст античного поняття гедонізму визначається не у всездозволеності, а у тому, щоб створити певні почуття, а також волю. Разом з тим, він існує для того, щоб сформувати врівноважене існування людини з тим результатом, щоб така гармонія давала б людині почуття повного задоволення. Задоволення в деякому розумінні – це спосіб вираження власної самостійності, адже воно стверджує важливість і самовизначення особистості. У такому сенсі гедонізм оцінюється з позитивної точки зору, оскільки коли людина здійснює свої бажання, то вона відчуває себе самою собою, позбавляється від зовнішньої протидії суспільства і стверджує своє власне право на реалізацію.

1. З.Фрейд. По ту сторону насладження // Фрейд З. Основной инстинкт / Сост., предисл. П.С.Гуревича. М.: Олимп; ЛСТ-ЛТД, 1997. С. 195–196.

2. Гедонізм у філософії, його принципи. [Електронний ресурс] – Режим доступу до ресурсу: <http://poradumo.com.ua/41356-gedonizm-y-filosofiyi-i-yogo-principi-gedonizm-ce/>

ПЕРЕВАЖАННЯ «МОДНОГО» НАД «ПРИЙНЯТИМ» У ВІРШАХ СУЧАСНИХ ПОЕТІВ СУМЩИНИ

Носаль Ю., *РК-41*
(*Сумський державний університет*),
Козинцева Т.О., *доц. каф. ФПІ*
(*Сумський державний університет*)

Поезія – це відбиток внутрішнього світу поколінь. Кожна епоха творить свою поетичну традицію, що відповідає розвитку культури, духовності в даний проміжок часу. На формування

мисленневих установок поета впливає безліч факторів, які можуть стосуватися не лише суспільно-політичних змін. Зокрема, на Сумщині почала встановлюватися така поетична традиція, яка вже не відповідає «прийнятим» нормам віршування. Сучасні поети поступово відходять від усталеного і започатковують переважання «модного». Дослідженню підлягала творчість найпомітніших сучасних поетів та для порівняння творчість поетів, що почали роботу на творчій ниві у 70 -80-х роках і досі продовжують працювати, розвиваючи започатковану ними традицію з метою виявити межу переходу від «прийнятої» до «модної» манери віршування.

Поетична традиція, започаткована митцями попередніх поколінь, до сьогодні впевнено крокувала творчою нивою, розвиваючи духовну культуру населення. Але 2000-ий рік відкрив нову епоху сумських майстрів слова. В місцевих газетах почали з'являтися імена: Наталія Редько, Олександр Циганок, Олександр Одиниць. На зміну усталеним традиціям прийшло покоління сучасних поетів, яке встановило свою «модну» манеру віршування. Поезія Сум зазвучала по -новому. Це, в першу чергу:

Абсолютна відкритість поета читачеві, з рядочків віршів можна скласти майже повну біографію автора (попередники ще боялися відверто говорити про себе, їхня поезія була більш лірична, або ж занадто прикрашена гумором);

Велика увага приділяється темі кохання, про нього говорять відверто, вдаючись до найтонших деталей, описуючи всі подробиці (в поезії попередників, зокрема Миколи Гриценка, про кохання говориться лише як про найчистіше почуття, дароване матері, батьківщині чи жінці, а сучасники описують насолоду, принесену ним, часто називаючи коханням випадково проведену ніч з дівчиною чи хлопцем). Тепер стало «модним» писати про любов, як приземлене почуття.

Використання російської мови при написанні віршів. Мотиви поезій російських класиків звучать на сьогоденний лад (попередні поети використовували російські слова як цитати, зокрема Віктор Осадчий, щоб надати емоційного забарвлення написаному). Деякі сучасники вважають «модним» писати російською, це ніби додає їхній поезії елегантності;

Опанування нових форм римування. Якщо попередники притримувалися усталеного порядку слів, то сучасники грають словами, експериментують, створюють речення із одного слова.

Митці почали віддавати перевагу зоровій поезії, тобто, писати про те що бачать, а не висвітлювати суспільні проблеми чи заохочувати до патріотизму.

Такі зміни з'явилися в настроях сучасних поетів Сумщини. Вони більше не беруть за зразок вірші своїх попередників, а створюють власний стиль. Звичайно, є низка поезій із схожими мотивами, але все ж написаними на новий лад. До сьогодні в поезіях наших земляків прослідковувався зв'язок із народом, його історією. Тепер рядочки віршів говорять іншими словами. Сучасники не описують природу, милуючись нею, їм не цікаво те, що «прийняте», вони використовують її фрагменти для підтвердження опису власних думок, або ж штучно створених ситуацій, так стало «модно». Сенса життя в їхніх поезіях полягає в нескінченному завоюванні невідомого, у вічному зусиллі пізнати більше. Часто, їхні думки заплутані. Завдання читача розплутати їх і збагнути мотив, закладений автором. У творчості стало «модним» залишати поезію відкритою.

Усталені «прийняті» манери віршування відходять на другий план, настає ера «модного» в поезіях.

ТЛУМАЧЕННЯ СНОВИДІНЬ: СУЧАСНИЙ СТАН

Соболева М.І., студентка гр. ФЕ-41
(Сумський державний університет),
Лебідь Є.О. проф.каф. ФПІ
(Сумський державний університет)

Сон – це суттєва царица нашого життя. У давнину люди вважали, що сновидіння – це така собі «примара» майбутнього. Багато вчених, філософів, психоаналітиків звертали увагу на це явище, намагаючись якимось чином трактувати його. Кожен з них шукав істинне значення сновидінь.

Одним з таких дослідників-першопрохідців був З. Фрейд. Він пішов далі за своїх попередників, зробивши припущення щодо значимості особистісного тлумачення снів – тільки людина, що бачить сон, може сказати, що він значить для неї. Він проводив безліч паралелей між реальністю минулого людини та її сном, між фізичною взаємодією реальності з метафоричним відчуттям, між взаємозв'язком психічних розладів та сновидіннями. Уважалося, що саме завдяки сновидінням людина може насправді чути мову свого тіла, стан душі. Лишилася тільки одна суттєва річ: зробити так, щоб людина пам'ятала свій сон після пробудження з усіма деталями та пережитими відчуттями. Тут уже було